

Mi smo u središtu Isusove molitve

Na općoj audijenciji 2.lipnja
papa Franjo nastavlja svoju
katehezu o molitvi.

7.06.2021.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandjelja nam pokazuju koliko je
molitva bila temeljna u Isusovu
odnosu s njegovim učenicima. To se
već zorno vidi u izboru onih koji će
kasnije postati apostoli. Luka njihov
izbor stavlja u precizan kontekst
molitve i kaže ovako: „Onih dana

iziđe na goru *da se pomoli*. I provede noć *moleći se Bogu*. Kad se razdanilo, dozva k sebi učenike te između njih izabra dvanaestoricu, koje prozva apostolima“ (6, 12-13). Isus ih izabire nakon noći provedene u molitvi. Čini se da u ovom izboru ne postoji drugi kriterij osim molitve, Isusova dijaloga s Ocem. Sudeći po tome kako su se ti ljudi ponijeli kasnije, čini se da se taj izbor nije pokazao najboljim jer su svi pobjegli, ostavili su ga samog prije Muke; ali upravo to, posebno prisutnost Jude, budućeg izdajnika, dokazuje da su ta imena zapisana u Božjem naumu.

U Isusovom se životu uvijek iznova javlja molitva za njegove prijatelje. Apostoli ponekad postaju za nj razlog zabrinutosti, ali Isus, kao što ih je primio od Oca, nakon molitve, tako ih i nosi u svojem srce, pa i u njihovim pogreškama i u njihovim padovima. U svemu tome otkrivamo da je Isus bio učitelj i prijatelj, uvijek

spreman strpljivo čekati na učenikovo obraćenje. Vrhunac toga strpljivog čekanja je „tkanje“ ljubavi koje je Isus ispleo oko Petra. Na Posljednjoj večeri kaže mu: „Šimune, Šimune, evo Sotona zaista da vas prorešeta kao pšenicu. Ali ja sam *molio* za tebe da ne malakše tvoja vjera. Pa kad k sebi dođeš, učvrsti svoju braću“ (Lk 22, 31-32). Divno je, u času klonuća, znati da u tom trenutku Isusova ljubav ne prestaje. „Ali oče, ako sam u smrtnom grijehu, ljubi li me Isus i dalje? – Da. – I Isus nastavlja moliti za mene? – Da – Ali ako sam činio najružnije stvari i mnogo grijeha, voli li me Isus i dalje? – Da“. Isusova ljubav i molitva za svakoga od nas ne prestaju, već štoviše postaju intenzivniji i mi smo u središtu njegove molitve! To moramo uvijek imati na pameti: Isus moli za mene, moli sada pred Ocem i pokazuje mu rane koje je sa sobom donio, da pokaže Ocu cijenu našega spasenja, to je ljubav koju gaji prema

nama. Ali u ovom trenutku svatko od nas misli: moli li Isus sada za mene? Da. To je velika sigurnost koju moramo imati.

Isusova se molitva vraća upravo u ključnom času njegova životnog puta, to je čas kad preispituje vjeru svojih učenika. Poslušajmo opet evanđelista Luku: „Dok je jednom u osami *molio*, bijahu s njim samo njegovi učenici. On ih upita: ‘Što govori svijet, tko sam ja?’ Oni odgovoriše: ‘Da si Ivan Krstitelj, drugi: da si Ilija, treći opet: da neki od drevnih proroka usta.’ A on im reče: ‘A vi, što vi kažete, tko sam ja?’ Petar prihvati i reče: ‘Krist – Pomazanik Božji!’ A on im zaprijeti da toga nikomu ne kazuju“ (9, 18-21). Velikim prekretnicama Isusova poslanja uvijek prethodi molitva, ali ne površna (dosl. *en passant*), već intenzivna, dugotrajna molitva. U tim je trenucima uvijek prisutna molitva. Ta provjera vjere čini se

ciljem no to je, naprotiv, nova polazišna točka za učenike, jer od tada pa nadalje Isus kao da je „pojačao ritam“ u svom poslanju, otvoreno im govoreći o svojoj muci, smrti i uskrsnuću.

U toj perspektivi, koja instinktivno pobuđuje odbojnost, kako kod učenikâ, tako i kod nas koji čitamo Evandjelje, molitva je jedini izvor svjetlosti i snage. Svaki put kad kola krenu nizbrdo potrebno je intenzivnije moliti.

I doista, nakon što je učenicima nagovijestio što ga čeka u Jeruzalemu, događa se zgoda Preobraženja. „Povede Isus sa sobom Petra, Ivana i Jakova te uziđe na goru *da se pomoli. I dok se molio*, izgled mu se lica izmijeni, a odjeća sjajem zablista. I gle, dva čovjeka razgovarahu s njime. Bijahu to Mojsije i Ilija. Ukazali se u slavi i razgovarali s njime o njegovu

Izlasku, što se doskora imao ispuniti u Jeruzalemu“ (*Lk 9, 28-31*), to jest Muka. Ovo anticipirano očitovanje Isusove slave dogodilo se, dakle, u molitvi, dok je Sin bio uronjen u zajedništvo s Ocem i dao puni pristanak na njegovu volju ljubavi, na njegov naum spasenja. I iz te molitve dolazi jasna riječ za trojicu učenika koji su bili u to uključeni: „Ovo je Sin moj, Izabranik! Njega slušajte!“ (*Lk 9, 35*). Iz molitve dolazi poziv da se sluša Isusa, uvijek iz molitve.

Iz ovog letimičnog putovanja kroz Evandjelje možemo zaključiti da Isus ne samo da želi da molimo kako On moli, već nam jamči da, čak i ako su naši pokušaji molitve potpuno uzaludni i neučinkoviti, uvijek možemo računati na njegovu molitvu. Moramo biti svjesni ovoga: Isus moli za mene. Jednom mi je jedan dobri biskup rekao da je u vrlo teškom trenutku svoga života i

velikoj kušnji, trenutku tame, pogledao gore prema bazilici i vidio napisanu ovu rečenicu: „Petre, molit ću za tebe“. I to mu je dalo snagu i utjehu. I to se događa svaki put kad svaki od nas zna da Isus moli za njega. Isus moli za nas. U ovom trenutku, u ovom trenutku. Učinite tu vježbu pamćenja ponavljajući to. Kad se javi neka teškoća, kada na nas navale rastresenosti: Isus moli za mene. Ali, oče, je li to istina? Istina je, to je On sam rekao. Ne zaboravimo da ono što svakog od nas podupire u životu jest Isusova molitva za svakoga od nas, s imenom, prezimenom, pred Ocem, pokazujući mu rane koje su cijena našega spasenja.

Čak i kad bi naše molitve bile samo zamuckivanja, ako bi ih ugrozila kolebljiva vjera, nikada ne smijemo prestati vjerovati u njega. Ne znam kako se moli, ali On moli za mene. Podržane Isusovom molitvom, naše

plahe molitve na orlovskim se
krilima uzdižu do Neba. Ne
zaboravite to: Isus se moli za mene –
Sada? – Sada. U času kušnje, u
trenutku grijeha, i u tom trenutku,
Isus s mnogo ljubavi moli za mene.
Hvala.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/mi-smo-u-sredistu-isusove-
molitve/](https://opusdei.org/hr-hr/article/mi-smo-u-sredistu-isusove-molitve/) (15.03.2026.)